

Nereta lepojas ar saviem cilvēkiem

Nereta ir Sēlijas pērle, kas ar lepnumu godā ceļ savu vēsturisko mantojumu un cilvēku sasniegumus. Pagastā ir aktīva kultūras dzīve, daudz vēstures un tūrisma objekti. Īpaši jāizceļ nemaņķītās bagātības — cilvēki, viņu idejas un pašizpausme. Ikiens viesis šeit atradīs sev ko tīkamu — vai tā būtu mākslinieciska relaksācija, darbojoties ar mālu, tikšanās ar neatkarītojamu stāstnieku un senlietu kolekcijas apskate, vai mūsdienīgs tūrisms ar nakšņošanu teltī, vēršanos zvaigžnotajās debesīs, ko pabildina milīga alpaku kompānija.

Zāles plāvēja traktora vietā alpakas

RŪKŠU NAMĪŅŠ GAIDA VIESUS. Gunita piemājas siltumnīcu pārvērtusi Ziemassvētku fotostudijā.

Kādu laiku neretiši, Gunita ar vīru Juri Gorbačovu, sprieda par nepieciešamību iegādāties zāles plāvēju piemājas teritorijas uzturēšanai. Platības pavēra diskusiju — rūcošā ierīce vai kas mīlgāks, piemēram, alpakas.

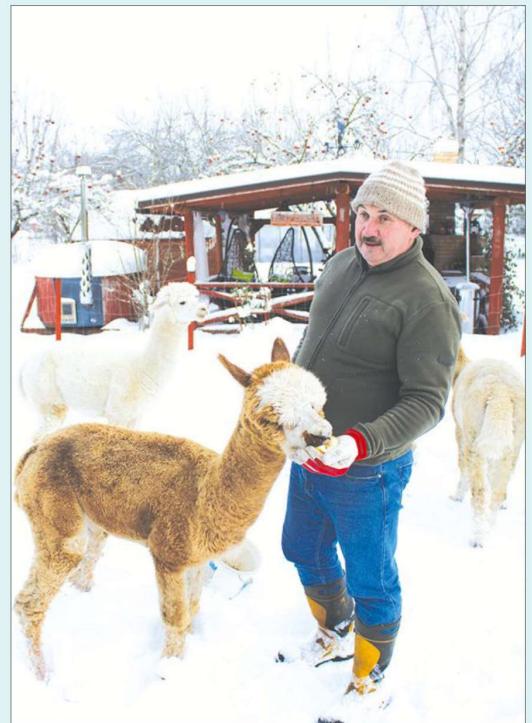
Iestaigāt tacina sniegā aplokā atklāj, ka zāles plāvēju traktori gūmene tā arī neiegādājās, tā vienē sētā par jauntribu gādā četras alpakas. Sos kamielu dzīmatas dzīvnieki Gorbačovi ievēroja kādā ekskursijā. Dzīvnieki iepatikās un neretiši apbraukāja alpaku audzētavas Latvijā, sāka ievākt informāciju par to turēšanas apstākļiem un ēšanas paradumiem. Pirmie trīs puikas uz Neretu atceloja kovidpandēmijas pirmsākumos no kāda Lietuvas audzētāja. To brīd spēkā bija stājušies pārvietošanās ieroobežojumi, pāši aizbraukt izvēlēties dzīvniekus Gorbačovi nevarēja. Saziņa notika attālināti.

Tā nu sanācis, ka katram mājiņiekam ir sava milulis — namatēvs Juris iecienījis rāmāko alpaku puisi Karlo, dēls — Sniki (pilnajā vārdā Snikers), savukārt Gunitas milulis ir Lokis, ko gūmene mīļi dēvē arī par Lāčuku. Reiz Gunita izteica, ka vēlētos mazu, baltu alpaku un kādi augstāki spēki laikam viņu sadzirdeja. Pagājušā ziemā neretiši saņēma zvanu — Jūrmala kādam saimniekiem bija palikusi viena alpaka, tās kompanjons nomira. Tā kā alpakas ir sabiedriski dzīvnieki, vienatnē tie nespēj ilgi izdzīvot, vajadzēja rīkoties. Gunita sazinājās ar veterinarārstu, kas veica dzīvnieku apskati, un devās glābšanas misijā, kurā rezultātā alpaku pulkam ir pievienojies Sniedziņš. Saimnieki apzināti nejēm meiteņes, lai nesākot nekontrolēta vairošanās un sāncensība par dāmas sirdi. Lai turētu abu dzīmatus pārstāvus, būtu nepieciešams izbūvēt atsevišķu nozogumju. Ar pirmatnējo misiju —

zāles likvidēšanu, alpaku kvartets tiek galā teicami. Piedevām, saimnieki tiek pie "mēlnā zelta" — mēlojuma dārzam. Papildu alpaku ādienkartē tiek iekļauti aboli, burķāni, speciāla barība un sōbrīd kā našķis un svētku simbols puišiem ir arī egleit. Reizi gadā četrtoņi apciemo speciālisti no Ērgļu alpaku audzētavas, kurš dzīvnieku apkop — apēcp, apīsina ilķus un apgrīz nagus. No alpaku vilnas tiek gatavotas segas, spliveni, dzīja un apavu pēdījas, kuras var iegādāties uz vietas Neretas saimniecībā.

Saimnieki stāsta, ka alpakas ir draudzīgas, tās tiek vestas pavadā, radinātas pie komunikācijas ar cilvēkiem. Pat mazi bērni viesojoties jūtas droši un labprāt pastāgājas ar dzīvniekiem.

Vasarū rītos alpakas priecē at-

KĀRUMI CIENĀ! Saimnieks Juris Gorbačovs alpaku "puišus" cienā ar āboliem.

apputniece, karsējoties pirti un relaksējoties ūdens baļļā. Lai arī ziemas sezonā tūrismā iestājies zināms miers, Gunita nelielā siltumnīcā ierīkojusi rūķu namiņu — ar dažādiem Ziemassvētku dekorēm iekārtotas telpas, kuras var izmantot fotosesijs. Interesenti var sazināties ar saimniekiem un nomāt telpas radošo ideju iestenošanai. Pavasarī siltumnīcā bija tauriņu māja, līdzīgi kā

botāniskajā dārzā, iepriecinot ar krāšņiem ziediem un lidojumiem. Gunita stāsta, ka gūmenei ir ļoti svarīgi darboties tieši savā zemē, Neretā: "Priečājamies, ka mēs un mūsu bērni varam strādāt un atrast nodarbošanos uz vietas. Tas pierāda, ka te ir daudz iespēju, kā darboties un gūt no tā prieku. Esam Sēlija, jūtām lepnumu būt daļa no vēsturiskā novada."

➔ 9. lpp.